

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.”

[Žd 13:8]

OBEŽNÍK

MAREC 1987

Božia milosť a pokoj nech je s vami všetkými skrze Ježiša Krista, nášho Pána. Pozdravujem vás ako Božích vyvolených a požehnaných v Kristovi Slovom z Izaiáša 43:1-2:

„Neboj sa, lebo som ťa vykúpil: povolal som ťa твоjím menom; môj si ty! Keď pôjdeš cez vodu, budem s tebou, a keď cez rieky, nezatopia ťa; keď pôjdeš cez oheň, nepopáliš sa, a plameň sa ťa nechytí.“ [Iz 43:1-2]

V Biblii nájdeme slová povzbudenia pre každú situáciu v našom živote. Musíme len stáť na zaslúbení a veriť, že Pán dodrží svoje Slovo a bude s nami po všetky dni až do konca sveta. Skúšky sa nám nevyhýbajú; to je zrejmé z tohto a mnohých ďalších biblických miest. Ale Pán nás cez ne prenáša. Dokonca aj v temnom údolí je s nami a vedie nás opäť nahor k jasným výšinám. Jeho prút a palica nás potešujú [Ž 23].

Svoju nádej vkladáme jedine na Neho, ktorý nám rozumie a ako Veľkňaz má s nami súcit a prihovára sa za nás pred trónom milosti [Žid 7:22-25]. On v nás dielo započal a aj ho dokoná.

Kalendár nás opäť upozorňuje na s ničím neporovnateľné udalosti dejín spásy. Od Veľkého piatku do Veľkonočnej nedele Boh uskutočnil zaslúbené vykúpenie skrze Ježiša Krista, nášho Pána. Bol to veľký Deň zmierenia, v ktorý odčinil vinu všetkých Božích detí, takže im boli odpustené všetky ich previnenia a zahladené všetky ich hriechy. Bol to deň, keď sa Boh zmieril s ľudstvom, obrátil k nám svoju tvár, napravil spôsobené škody a daroval večné vykúpenie. Keď náš Spasiteľ zomieral, zvolal: **„Je dokonané!”**

Zo srdca veríme tomu, čo píše Pavol v 2. Kor 5:19: **„Boh bol v Kristovi mieriac so sebou svet, nepočítajúc im ich hriechov a položil do nás Slovo smierenia.“** [2Kor 5:19] Tí, ktorí toto zmierenie skutočne zažili, majú Slovo zmierenia aj vo svojich srdci-

ach a ústach. Všetka nenávisť, všetko nepriateľstvo sa skončilo, došlo k úplnému odpusteniu a zmiereniu.

Vykúpenie je ústredným bodom Božích dejín spásy ľudstva. Keďže Jeho kráľovstvo je večné kráľovstvo, On, ktorý jediný má nesmrteľnosť, sa musel zjaviť v smrteľnom tele, aby nás priviedol zo smrteľnosti do nesmrteľnosti, z porušiteľnosti do neporušiteľnosti, a tým do svojho večného kráľovstva. Milosťou nám dal večný život a neporušiteľnosť skrze uskutočnené vykúpenie. Nehľadíme na schátralosť našich tiel, ktoré stále čakajú na premenu, ale ďakujeme Bohu, že nám dal nové srdce, nového ducha a nový, božský život. Ako vieme, premena tela sa uskutoční pri návrate Ježiša Krista. Vtedy budú tí, ktorí zosnuli v Kristovi, vzkriesení v neporušiteľnosti a my, ktorí sme milovali jeho príchod, nechali sa pripraviť a boli zapečatení Duchom Svätým, budeme premenení a vzatí spolu s nimi. Aký to bude slávny deň!

Mocné svedectvo

Dnes mi leží na srdci povedať niečo o nápise, ktorý bol v troch jazykoch umiestnený nad ukrižovaným Spasiteľom. Ján ho podáva najpresnejšie, či skôr najúplnejšie takto: „**Ježiš Nazaretský, kráľ Židov**“. Ak si prečítate verše 16 až 22 v 19. kapitole, všimnete si, že Gréci a Rimania, v ktorých jazyku bolo napísané to isté, nič nenamietali, ale židovskí veľkňazi áno. Išli za Pilátom a požiadali ho, aby text zmenil. Navrhli mu nasledujúce znenie: „**Vtedy vraveli najvyšší kňazi Židov Pilátovi: Nepíš: Kráľ Židov, ale že on povedal: Som kráľ Židov.**“ [Jn 19:21] Ale vďaka živému Bohu za Pilátovu neoblomnosť. Veľmi stručne odbil zaslepených hodnostárov vyhlásením: „**Čo som napísal, to som napísal!**“ Tak to zostalo dodnes.

Musíme sa vžiť do pozície vtedajších Židov, aby sme ich neprávom neobviňovali, pretože v podstate všetko bolo tak zariadené Bohom. Vzhľadom na mnohé zaslúbenia v Písme Židia oprávnené očakávali, že ich Mesiáš vyslobodí od nepriateľov, vykúpi ich z každého útlaku a nastolí svoje kráľovstvo. Neboli však schopní rozlišovať medzi prvým a druhým príchodom Mesiáša a biblickými pasážami, ktoré sa naň vzťahujú. Pre nich existoval len jeden prí-

chod. V 19. kapitole Lukášovho evanjelia sa dozvedáme, čo sa stalo, keď Ježiš zostúpil z Olivovej hory a vošiel do Jeruzalema: „... **začalo celé to množstvo učeníkov radujúc sa chváliť Boha veľikým hlasom za všetky divy, ktoré videli, a hovorili: Požehnaný Kráľ, ktorý prichádza v mene Pánovom!**“ [Lk 19:37-38]

Predtým, ako bol náš Pán vydaný na ukrižovanie, bol po-drobený výsluchu. Pilát sa ho opýtal: „**Teda si ty predsa kráľ?**“ Ježiš odpovedal: „**Ty dobre hovoríš, že som ja kráľ. Ja som sa nato narodil a nato som prišiel na svet, aby som vydal pravde svedectvo. Každý, kto je z pravdy, čuje môj hlas.**“ [Jn 18:37]

Ježiš, náš Spasiteľ, si nenárokoval ničím byť, On tým naozaj bol. Kráľ kráľov tu nehovoril o ustanovení svojho kráľovstva, ale o tom, že sa narodil na tento svet, aby svedčil o pravde. Ešte nenastal čas, aby ustanovil svoje kráľovstvo. Práve to však ľudia v tom čase očakávali. Obdobie Nového zákona, deň spásy, najmä čas milosti, ktorý Boh zamýšľal pre národy, zostal Židom skrytý. Očakávali, že všetky zasľúbenia sa splnia naraz, pretože nemali prehľad o Božom pláne.

My, ktorí teraz žijeme na konci času milosti a ktorým bola zjavená Božia rada, to máme v tomto smere oveľa ľahšie. Môžeme jasne rozlíšiť, ktoré zasľúbenia sa naplnili pri prvom príchode Mesiáša a ktoré súvisia s jeho návratom. Rovnako poznáme zasľúbe-nia spojené s nastolením jeho kráľovstva. Ako často hovoril brat Branham, sme ľud, ktorý potrebuje pomoc, ale sme aj privilegovaný ľud, ktorý teraz, na konci dejín spasenia, dostal celkový prehľad o Božom pláne pre ľudstvo.

Vráťme sa ešte raz k nápisu, ktorý bol umiestnený na kríži, a pokúsme sa pochopiť, prečo to Židov tak pohoršilo. Bol to nasledu-júci text:

4	3	2	1
Hjahudim Wmelech Hanozrim Jahshua			
1	2	3	4
Ježiš Nazaretský, židovský kráľ			

Keďže sa hebrejčina píše sprava doľava, musí sa aj čítať sprava doľava. Prvé písmená tohto nápisu tvoria tajomné Božie meno

YHWH. Táto skutočnosť veľkňazov, ktorí poznali Písmo, veľmi pohoršila, pretože si uvedomili, kto je ten, ktorého nechali ukrižovať. V žiadnom ohľade nezodpovedal ich predstavám o príchode Vykupiteľa ako Mesiáša, ako Spasiteľa. Úplne prehliadli skutočnosť, že musel trpieť a zomrieť. Aby uľahčili svedomiu, snažili sa dosiahnuť zmenu tohto nadpisu. Bolo to však to najmocnejšie Božie svedectvo o jeho sebazjavení a Boh to zariadil tak, že pohanský vládca nechal túto všetko presahujúcu pravdu zapísať v troch jazykoch.

Pôvodne tvorili štruktúru slov v hebrejčine len tzv. koreňové písmená. Neboli v nej žiadne samohlásky. Pri čítaní ich bolo potrebné vkladať podľa zmyslu a významu. Hebrejskí učitelia sa neodvážili vložiť samohlásky a a e do Božieho mena JHWH s vysvetlením, že ide o tajomné meno, ktoré nemôže a nesmie nikto vysloviť. Namiesto tohto mena dodnes vo svojich modlitbách používajú výraz „Elohim-Adonai“ namiesto „Elohim-YAHWEH“.

Ako veľmi sa to líšilo od prorokov, ktorí boli v spoločenstve s Bohom a poznali Ho a Jeho meno! Boh povedal Mojžišovi: „Ja som Jahve (Hospodin/Pán)! Ukázal som sa Abrahámovi, Izákovi a Jakobovi pod menom Elohim (všemohúci Boh), ale svojím menom Elohim-Jahve (Hospodin) som im nebol známy.“ [2M 6:3]

Mojžiš bol prvý, komu bolo z Božích úst oznámené toto meno zmluvy, pretože sa blížilo uzatvorenie zmluvy s izraelským ľudom. Mojžiš bol poverený vyviesť izraelský ľud z Egypta a na vrchu Sinaj dostal zákon. Bol to tiež on, koho Boh poveril, aby spísal celé obdobie od Adama až po jeho časy, teda dejiny trvajúce takmer 2800 rokov. Pretože mu toto meno bolo zjavené, použil ho vždy v správnom kontexte, prvýkrát v 1 Moj 2:4. Celkovo sa toto tajomné Božie meno objavuje v Starom zákone 6700-krát.

Želáme si, aby prekladatelia Biblie mali rovnaké božské zjavenie ako proroci a ponechali mená v pôvodnej podobe. Vďaka menu ľudia rozpoznávali význam, ktorý z neho vyplýva. V priebehu posledných storočí vynaložili filológovia veľa úsilia na to, aby pochopili jazyky Biblie. Stále však platí, že božstvo môže byť zjavené iba Duchom Svätým. Zo štyroch koreňových písmen Božieho mena boli časom odvodené rôzne slová až po známy výraz „Jehova“. Je to nesprávna interpretácia, ktorá určite nebola úmyselná. Tak ako dve

písmená El označujú Boha, tak tri písmená Jah označujú meno Pána. Napríklad Emanuel znamená Boh s nami, Hallelujah znamená Chváľte Pána a slovo Eliáš znamená Boh je Jahve. V kombináciách mien by sa dalo pokračovať celým zoznamom.

Nedorozumenia vznikajú len tam, kde ľudský duch skúma a Boží duch nezjavuje. Hieronymus, jeden z najslávnejších mužov v dejinách cirkvi (347-420), preložil Starý zákon z hebrejčiny do latinčiny (tzv. Vulgáta). Keď prišiel k úryvku z 1. Mojžišovej 34:29, našiel tri koreňové písmená k r n. Namiesto čítania slova „karan“, teda „lúč svetla“, predpokladal „keren“, čo znamená „roh“. Tak sa Mojžišova „žiarivá tvár“ dostala do Vulgáty ako „rohatá tvár“ (facies cornuta). Kvôli tomuto nedorozumeniu Michelangelo pridal na čelo svojej sochy Mojžiša dva rohy.

Vráťme sa k našej téme „Mocné svedectvo“. Je zbytočné sa pýtať, prečo Boh nenechal všetko napísať jasne a zrozumiteľne. Ako vždy zdôrazňoval brat Branham, všetko je založené na zjavení. Aj Pán Ježiš hovoril len v podobenstvách a komu Duch Boží nezjavil tajomstvo v nich obsiahnuté, tomu zostáva skryté. To platí pre celé Sväté Písmo. Pomyslime na meno v príkaze krstiť, ktoré je pre jedných zahalené a pre druhých zjavené.

Možno ste si všimli, že v hebrejskom nápise je meno nášho Pána Jahšua. Na druhej strane, v našich Bibliách stojí formulácia Ježiš, ktorá pochádza z gréčtiny. Je dobré vedieť, že anjel vyslovil toto meno v hebrejčine, pretože znamená Jahve – Spasiteľ. Preto je napísané: **„... a porodí syna a nazveš jeho meno Jahšua – JEŽIŠ, lebo on zachráni svoj ľud od ich hriechov.“** [Mt 1:21]. Aký presvedčivý dôkaz, že Jahve Starého zákona je Jahšua Nového zákona! ON je Imanuel – Boh s nami. To, čo Židia v tom čase nemohli rozpoznať, nás nesmierne teší.

Anjel povedal Márii: **„Ten bude veľký a bude sa volať Synom Najvyššieho. A Pán Boh mu dá trón Dávida, jeho otca, a bude kraľovať nad domom Jakobovým až na veky, a jeho kráľovstvu nebude konca.“** [Lk 1, 32-33]. Dnes vieme, že tento výrok bol proroctvom, ktoré sa naplní, keď sa Pán po svadobnej hostine vráti, aby sa ujal kráľovského trónu. Veď je napísané: **„... a povstali veľké hlasy na nebi, ktoré hovorili: »Kráľovstvá**

sveta sa staly kráľovstvami nášho Pána a jeho Krista, a bude kraľovať na veky vekov.“ [Zj 11:15]. Ku tejto téme by sme mohli uviesť mnoho biblických miest zo Starého a Nového zákona. Napríklad prorok Zachariáš v tejto súvislosti vyslovil nasledujúce proroctvo: **„A Jahve (Hospodin/Pán) bude kráľom nad celou zemou; toho dňa bude Jahve (Hospodin/Pán) jeden a jeho meno jedno.“** [Za 14:9] Židia, ktorí právom očakávali vládu Kráľa, sa na nej budú tiež podieľať. Keď sa naplní počet pohanov, bude im odňatá zástera, ktorá dodnes leží nad Izraelom a môže byť odstránená len v Kristovi [2 Kor 3:12-16]. Nie je ďaleko hodina, keď budú hľadiť na toho, ktorého prebodli [Zach 12:9-10]. Boh všetko nádherne usporiadal.

Aby sme sa vyhli nedorozumeniam, chcel by som zdôrazniť, že samozrejme budeme naďalej používať nám známe meno „Ježiš“. Mojim zámerom pri tomto vysvetlení bolo len poukázať na skutočný význam hebrejského jazyka. Boh musí každému jednotlivcovi zjaviť, že sa dal ľudstvu poznať v tomto mene, a preto sa k nemu môžeme priblížiť len v tomto mene. V ranom kresťanstve sa diali veľké zázraky a znamenia a Božia moc sa mocne prejavovala všade tam, kde sa v moci Ducha vyslovovalo meno Ježiša Krista. Stalo sa toľko vecí, že vrchnosť dokonca zakázala apoštolom v tomto mene kázať.

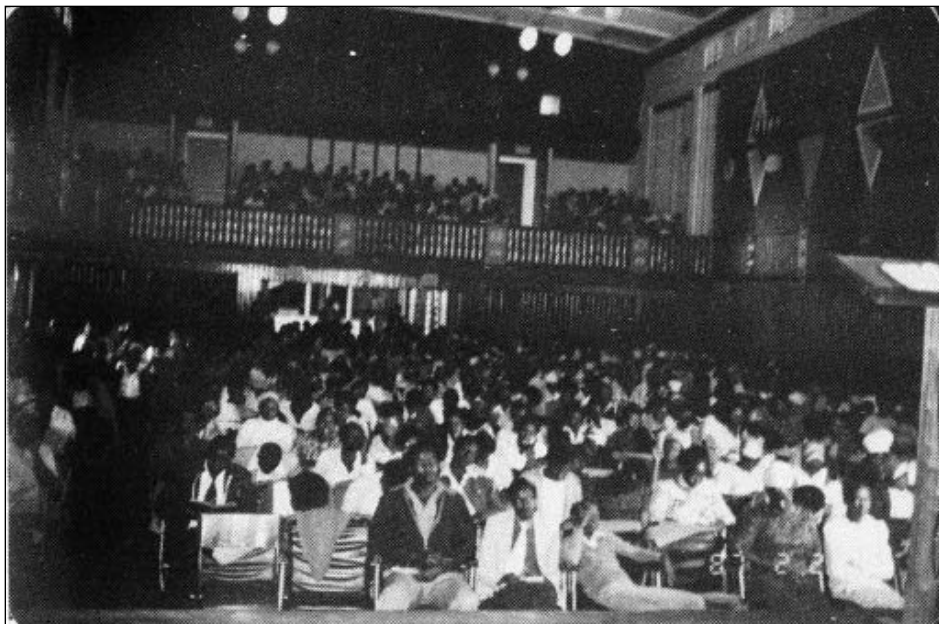
Keď cirkev stratila pravé poznanie Božstva, zostal skrytý aj význam mena a začali sa používať tituly. Tak ako u vtedajších Židov, aj u dnešných kresťanov existuje nevedomosť o tom, kto je Ježiš Kristus z Nazareta. Ak dosvedčujeme, že toto meno nám bolo nanovo zjavené vo svojom božskom význame, musí sa teraz stať to isté, čo na začiatku. Zmrŕtychvstálý Pán najlepšie vedel, aká moc bude skrze vykúpených zjavená v jeho vykupiteľskom mene. Dal veriacim moc a povedal: **„... v mojom mene budú vyháňať démonov, budú hovoriť novými jazyky, hadov budú brať, a keby vypili niečo smrtonosné, neuškodí im; na chorých budú vzkladať ruky, a budú sa mať dobre.“** [Mk 16:17-18] Nech sa živému Bohu ešte raz zdará nanovo v novozákonnej Cirkvi zjaviť moc mena Novej zmluvy. Skutočnosť, že sme rozpoznali toto meno v jeho pôvodnom význame, musí mať nejaký účel a zmysel.

Zostáva to nezmenené: Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky. Pod nebom nie je iné meno dané ľuďom, v ktorom by mohli

byť spasení. Áno, čokoľvek praví veriaci činia slovom alebo skutkom, majú to činiť v mene Pána Ježiša Krista. Z celého srdca veríme, že Ježiš z Nazareta je Kráľ Židov a náš Spasiteľ, že je Jahve, že je Jahšua, že je Spasiteľ a Uzdravovateľ. Jemu sláva na veky vekov Amen! Dúfam, že všetkých toto krátke predstavenie vnútorne uchváti a povznesie. Nech vás Pán požehná a je s vami.

V Božom poverení pôsobiaci

Bro. Frank

Na fotografii je časť publika, ktoré sa zúčastnilo na zhromaždeniach v Nairobi v Keni od 17. do 21. februára 1987.

S veľkou radosťou som videl, že Pán nad očakávania otvára nové dvere ku zvestovaniu. V súčasnosti sú to krajiny Afriky, kde je veľký hlad po Božom Slove. Niekoľkotisícové publikum už nie je zriedkavosťou.

Slovo sa hlboko dotklo nielen veriacich a neveriacich, ale aj zodpovedných bratov z rôznych denominácií. Jeden biskup sľúbil, že pošle videonahrávky kázní do dvesto zborov. Tieto zhromaždenia boli silným prelomom pre Božiu vec a účastníci na ne určite nikdy nezabudnú.

Možno tu v Európe máme niekedy dojem, že Boh nič nerobí. Nie je to tak. Stále žijeme v čase milosti a Pán si volá svojich zo všetkých ľudí, jazykov a národov. Boží Duch pôsobí, kde a kedy chce. Brat Branham túžil priniesť posolstvo masám v Afrike. Teraz sa mu jeho želanie plní.

Všetkým vám ďakujem za vaše modlitby, ktoré ma sprevádzajú. Prosím, pamätajte na mňa aj naďalej, aby sa Pánova vôľa naplnila v každom ohľade a aby prišiel k svojmu plnému právu.